

פעם ייבשו את החולה - היום מייבשים את תלאביב

ימי שיקאגו בתל-אביב

באותו כדי להעלים את כל מלאי המשק את בדיסקוטק לסליקים מוכנים מראש, כמו בתקופת המחחרות כאשר החביאו את הנשק.

זוהי תמונה המזכירה את תקופת היובש בארצות-הברית, בעת ששרר שם חוק-איסור מכירת-המשקאות-האלכוהוליים בין השנים

ימ, אין רשיונות למכירת משקאות חריפים, כמו שלא היו רשיונות כאלה לדיסקוטקים של ינוקא ושל רווי נתן, שנסגרו. זהו אחד האבסורדים במדינה המתימרת להיות מדינת תיירות. הוא נובע ממעגל אינסופי המאיים להמית כליל את חייה-לילה של תל-אביב.

משטרת תל-אביב, בראשותו של סגן-ניצב אריה איבצן, מפקד הנפה הצפונית, מסרבת לתת אישור לפעילותם של הדיסקוטקים ב"צפון תל-אביב. כתוצאה מכך אין העירייה יכולה להעניק לדיסקוטקים אלה רשיונות. ללא רשיון אין בעלי הדיסקוטקים יכולים לקבל גם רשיונות למכירת משקאות חרי-

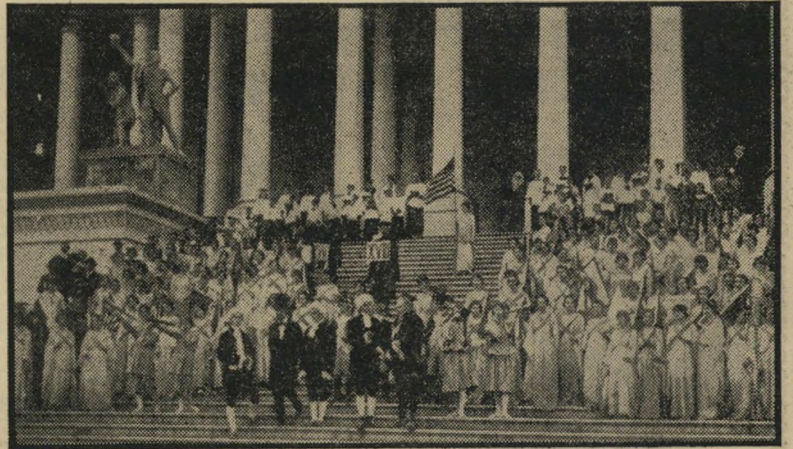
1919-1933. זו היתה התקופה בה הגיעה הפשיעה בארצות-הברית לשיאה, כשכנופיות הבאגסטרים התפרנסו ממכירת המשקאות החריפים - התקופה בה רכשה לעצמה שיקאגו את שמה הידוע לשימצה.

***

בתי-

מרזח מוסתר

בארצות-הברית התקבל החוק, כסעיף מיספר 18 בחוקה האמריקאית, בעיקבות לחצם של אירגונים אנטי-אלכוהוליסטיים צד-

נגד האלכוהול

אנשי הקונגרס של האגודות האנטי-אלכוהוליות בארצות-הברית מפגינים על מדרגות של הקפיטול בתביעה לאי-סור מכירת משקאות חריפים. כתוצאה מלחצם התקבל, חוק היובש שפעל מ-1919 עד 1933.

בדינת המלאי

שוטר עורך חיפוש בדיסקוטק מאננים, סופר את בקי בוקי המשקאות האלכוהוליים שהצליח לתפוס, כשלידו ניצב בעל הדיסקוטק, רפי שאולי. חיפושים ומצודים מעין זה נערכים מדי לילה.

פים. המשטרה אינה יכולה לסגור את הדיסקוטקים הנוצלים ללא רשיון, ולכן היא עושה מה שיש בידה לעשות: להחרים מדי לילה את המשקאות החריפים הנמכרים בהם ללא רשיון.

מלחמתה של המשטרה בדיסקוטקים שצו ברובעי-מגורים, היא מוצדקת לכאורה. שכן ההמולה מסביב לאותם מקומות-בילוי מס' ריעה את מנוחתם של הדיירים. אולם מש' טרתי-ישראל יכלה להיות גמישה יותר בהתי-נגשות זו. אילו היו מצביים שוטר לשמירת-השקט והסדר ליד הדיסקוטקים, או מעניי-שים בעושים מרתיעים עבריינים המפריעים את השקט, אפשר היה לפתור את בעיית הרעש, ועם זאת לא לחסל את חייה-לילה של תל-אביב.

מעם ייבשו בארץ ביצות. היום מפעילה משטרת תל-אביב את חוק היובש שלה, ש' במשך שנים, התעלמה ממנו. המדינה זקוקה להיירים. הנוצר זקוק למקומות בילוי לר-ליים. עיר תל-אביב אינה יכולה ללא חיי-לילה. אבל כל זה אינו מעניין את המשטרה - תל-אביב תהיה יבשה ממשקאות בלילה, החליטו מסקיה.

ואחר-כך יקומו ועדות-חקירה כדי לברר מדוע עולה אחוז הפשיעה בעיר, כמו בימי שיקאגו העליונים?

קניים, שהתעוררו לפעילות בתום מלחמת-העולם הראשונה. באותה תקופה נאסרה מכירת משקאות חריפים ויצורם ככל רח' בי ארצות-הברית. אולם ברור היה שזאת גזירה שאין הציבור יכול לעמוד בה. בתי-זיקוק כודיים, בתי-מרזח מוסתרים, צצו ל-אלפים. המשטרה הקדישה את עיקר כוח' האדם שלה למלחמה בהם ומבריחי המשק' את התעשרו באותה תקופה בין-לילה.

עתה חוזרת ההיסטוריה על עצמה בתל-אביב, כשמשטרת תל-אביב לוחמת בכל כו' חזרה כדי למנוע מבאי הדיסקוטקים שחיית משקאות אלכוהוליים.

***

שוטר

לשמירת השקט

במדינת-ישראל טרם התקבל חוק ה' אוסר מכירת משקאות חריפים. משטרת-תל-אביב מחרימה משקאות בבצעה את החוק האוסר מכירת משקאות כאלה ללא רשיון. למרבית הדיסקוטקים בעיר, ממאננים ה' תיק ועד לצוללת הצהובה, מועדונם של הצייר אורי ליסשיץ, הסטל יהודה בריהודה והעיתונאי עמוס קינן, שנפתח לפני שבוע-

חדרה
לימי
חוק
היובש

השוטרים

שני בלשים, מחופ' שים כשיכורים ב' מסבאה אמריקאית, שם הם התחקו אחרי מוכרי המשקאות החריפים בשנות ה-20.

ההוצאה

מארכת במועדון-לילה אמריקאי חוגרת, חוגרת שיכרות, בה היא מחביאה בקבוקי משקאות חריפים, שמכירתם היתה אסורה, מעיני השוטרים. כמות הפרו רבבות אמריקאיים את חוק היובש ב-14 השנים בהם היה בתוקף.